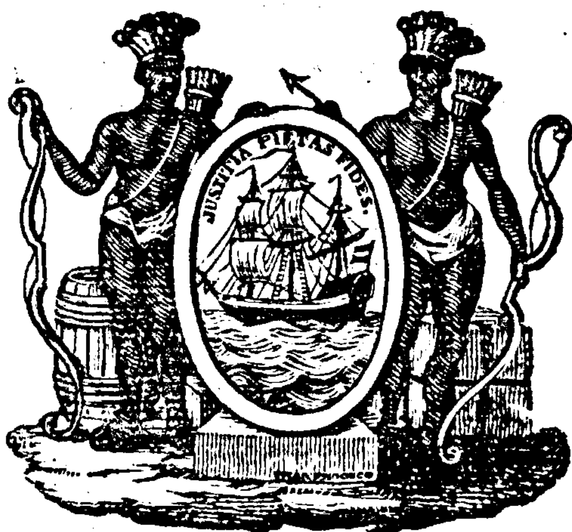
A°. 1840. N°. 16.

ZATURDAG, 22 FEBRUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 19 Februarij 1840.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie*, te verleenen aan de navolgende Slaven, als:

1°. HENRIJ GABRIELS, voor de Slavin *Clasina* en hare kinderen *Anna* en *Jacob*; hem in eigendom toebehoorende.

2°. J. D. WIJEERS, voor de Slavin *Charlotte* en hare kinderen *Leentje*, *Pierre* en *Charles*. hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijne Excellentie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 20 Februarij 1840.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, d.d. 19 dezer, no. 261/226, is vermits het overlijden van den 2de COMMIES bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, A. H. ARRIAS, tot TWEEDE COMMIES benoemd, de *Eerste Klerk* C. KAERSENHOUT, tot EERSTE KLERK, de *Klerk* W. BRAND FLU en tot KLERK C. W. OEHLERS.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 20 Februarij 1840.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal van den 19 dezer, no. 262/227, zijn onder opvolgende goedkeuring des Konings, tot LEDEN VAN DEN KOLONIALEN RAAD benoemd en aangesteld:

1°. De Heer S. DE LA PARRA, wiens beurt het was met 1 Januarij ll. als oudst Lid af te treden, doch die andermaal is ingekozen geworden.

2°. De Heer J. F. ROUX, tot dus verre tijdelijk Lid van denzelven Raad; en

3°. Tot tijdelijk Lid, de Heer G. L. RÖPERHOFF.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 20 Februarij 1840.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: ADOLPHUS HORATIO GILIS en ANNE MAC INTOSH, beide alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Militair Bureau.

Den 19 Februarij 1840.

Door Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, is bij resolutie van den 14den dezer, no. 233/202, aan den Heer H. G. ROUX, in zijne betrekking als *Opper-Brandmeester*, toegekend, den rang van EERSTEN LUITENANT bij de Schutterij van *Paramaribo*.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Militair Bureau.

Den 20 Februarij 1840.

Door Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, is bij Gouvernements-Order van den 19 dezer, no. 48, ten gevolge van het aan den ondergeteekende verleende Buitenlandsch verlof, bepaald dat van af den 2den April e. k., de functien van *Chef van den Staf*, zullen worden waargenomen door den Heer KAPITEIN ADJUDANT F. C. COBLIJN.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

ADVERTENTIEN.

(9299) Op autorisatie van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen fungerende CURATORS, bij publieke inschrijving, verkoopen:

62 Balen HEELE KOFFIJ,
en
12 » GEBROKE »

van de Plantaadje *Mijn Vermaak*; aankomende den Boedel FRANS BEUDEKER.

Zullende de inschrijvings-billetten ter Gouvernements Secretarij worden ontvangen tot HEDEN den 22sten dezer, des voormiddags ten 10 ure.

De Kooper zal voor iedere ledige zak *f* 1-00 moeten betalen.

Paramaribo, 22 Februarij 1840.

De *fungerende* Secretaris,
F. C. COBLIJN.

PARAMARIBO, den 21 Februarij 1840.

⁂ ☞ Tegen voldoende waarborg en gewone *renten*, is bij den ondergeteekende ter leen te bekomen, eene som van *f* 2200; aankomende den onder Curatele Heer G. N. NOIZEUX. — Adres bij (8278)
F. G. PICHOT L'ESPINASSE.

(9297) DUIZEND of VIJFTIEN HONDERD BOSSEN *BANANNEN*, wekelijks te bekomen op Plantagie *Maria Petronella*.

Paramaribo, 22 Februarij 1840.
J. F. ROUX,
qq. c. s.

Naar Demerary:

De Engelsche Sloep *Pembroke*, gevoerd door Kapt. J. TURRELL, vertrekt op aanstaande Dingsdag.

Voor Vracht en Passagie, adresseren men zich bij (9296)
GARDNER, MAC DONALD & Co.

(9295) C. C. HESSNER verlaat de Kolonie. Verzoekt die van hem te vorderen heeft, binnen *acht* dagen om betaling te zenden.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 18den, de Engelsche Schoner Robert Haynes, Kapt. J. Blacgrove, hebbende 9 dagen reis. — Passagiers: de Heeren H. R. Gummels en A. Steward. Idem, de Engelsche Sloep Pembroke, Kapt. J. Turrell, hebbende 7 dagen reis. — Passagier: den Heer E. C. Lobato. — Beide van Demerary.

UITGEKLAARD.

Den 19den, het Schip Agenoria, Kapt. W. van der Kolff, naar Rotterdam; lading: 173 vaten Suiker, 155 balen schoone Katoen en 22 puncheons Rum.

Publieke Veilingen.

Departement der Onbeheerde Boedels,

DONDERDAG, 20 FEBRUARIJ 1840.

De PLANTAGIE *VRIESENBURG*, met de daarop staande GEBOUWEN, groot 380 akkers Land, gelegen in de *Perica Kreek*, ter linkerhand in het opvaren; aankomende den Boedel J. P. H. KESWIL.

Bij opbod *f* 5. AREND BEREND ZEEBERG.
Bij afslag *f* 5. Dezelfde.

Nieuwstijdingen.

Extracten uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 27 December 1839.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 25 December.

De op den 20sten dezer gehoudene *laatste* Kaasmarkt te Alkmaar, leverde het zeldzame verschijnsel op, van eenen aanvoer van 809 stapels kaas, welke *alle* zijn verkocht, en ter Waag hebben gewogen de aanzienlijke quantiteit van 187,683 Nederl. ponden; eene gebeurtenis, te meer bijzonder en aangenaam, daar slechts een enkel voorbeeld van *hoogeren aanvoer*, maar ook *dan* in het *beste van den tijd*, bekend is, en deze marktgang alzoo eene gelukkige bijdrage tot den staat van den landbouw in die omstreken genoemd mag worden.

— Op Zondag den 22 December, even vóór het begin der godsdienst-oefening in de groote kerk te 's Hage, heeft de

molenaar van R....., woonachtig aan de Loosduinsche brug, in zijne witte molenaars kleeding en blaauwe slaapmuts, den predikstoel in evengenoemde kerk beklommen. Dezen persoon, heeft men daarop met twee policie agenten uit de kerk verwijderd. Hij is dienzelfden avond naar het verbeterhuis getransporteerd.

— Bij gelegenheid van het onlangs gevierde derde eeuwfeest der hervorming te Berlijn, heeft de municipaliteit en raad dier stad besloten aan elk der vijf afstammelingen van Luther, die te Erfurth wonen, 500 thalers te vereeren. Een afstammeling van den broeder van Luther, een predikant te Wittenberg, was bij de viering van het eeuwfeest te Berlijn tegenwoordig.

— De beide broeders, Paul en Anatol von Demidoff, hebben dezer dagen een schitterend bewijs van menschenliefde gegeven. Zij hebben aan het kinderhospitaal te St. Petersburg, door den adjudant-generaal graaf Benkendorf gesticht, een kapitaal van 200,000 Roebels ten geschenke gegeven, onder voorwaarde, dat dit gesticht onder de bescherming van H. M. de Keizerin zou worden geplaatst, en dat, na het overlijden van den eersten stichter daarvan, een lid der familie Demidoff tot curator zou worden benoemd. Z. M. de Keizer heeft dit goedgekeurd, en H. M. de Keizerin de bescherming over dat gesticht aanvaard.

FRANKRIJK.

PARIJS, 15 December.

Naar aanleiding van de buitensporigheden van den bekenden Rosas, te Buenos-Ayres, drijft het bekende dagblad *La Presse*, met de voorstanders eener republiek den spot, op de volgende wijze:

»Haasten wij ons, de monarchie af te breken, en in de plaats eene republiek op te rigten: werpen wij den Koning omver, om eenen president te erlangen.... Zie het edele gebruik, dat de voorzitter der Argentijnsche republiek, de dictator Rosas, van het gezag maakt. Die groote man, na de Jesuiten te hebben verdreven, heeft zich op eenen zegewagen geplaatst, en zich daarop door de dames der stad, onder welke de echtgenoot van den generaal Alvear, laten voortslepen. Na de vrouwen, zijn de overheidspersonen, zoowel als de krijgsbevelhebbers daarvoor gespannen. Hij heeft een' zijner neven tot prins doen uitroepen, en vervolgens den Engelschen zaakgelastigde, den heer Mandeville, bij zich doen roepen. Deze is, naar men verzekert, door den despoot in het vertrek zijner dochter ontvangen, terwijl zij bezig was, Turksch koren te malen, bestemd voor het middagmaal van haren vader; maar de diplomaat aangeboden hebbende, het jonge meisje te helpen, heeft zij hem dadelijk de plaats ingeruimd, en de heer Mandeville is aan het malen gegaan. Dit alles was overeengekomen om den gezant bespottelijk te maken; denzelfden avond heeft Rosas eenige zijner doorluchtige vrienden genoodigd op eene *guizado*, eigenhandig bereid door den vertegenwoordiger der Engelsche natie. Om zijne erkentelijkheid te betuigen, heeft Rosas aan de dames, die hem voortgetrokken hadden, eene doos gezonden, met het opschrift: »voor de beesten, die voor mijnen wagen waren gespannen." Even zonderling als bloeddorstig heeft hij bij decreet aan alle zijne onderhoorigen bevolen, knevels te dragen. Hij heeft in de omstreken van Buenos-Ayres meer dan honderd personen doen onthoofden of doodschieten, om zich van hunne bezittingen meester te maken. Leve de republiek!"

Mengelingen.

DE ONVERWACHTE PEET.

Op een' dier schoone lente-morgens, wanneer het ligchaam zich sterker, de ziel zich kalmer gevoelt, en het hart voor alle goede en edele indrukken open staat; zag men twee mannen, in het Park van *St. Cloud* wandelende, de breede statige lanen en kronkelende slingerpaadjes al koutende volgen. Ofschoon beiden door hun voorkomen opmerkelijk waren, vestigde zich de aandacht meer bijzonder op den oudsten dezer twee personen. Deze was een man van eene middelmatige gestalte, mager, met grijze haren, eenigzins voorover gebogen; op zijn gelaat stond eene zachte, maar diepe treurigheid geprent, zoodat men op den eersten aanblik bespeurde, dat hij veel gezien en veel geleden had. Hij leunde beurtelings op den arm van zijnen medgezel en op eenen rotting met een' gouden knop. Geen ordeteeken schitterde op zijnen zwarten rok: maar aan zijn voorkomen, gang en spraak, aan zijne minste bewegingen was het onmogelijk den aanzienlijken man te miskennen. Al pratende was hij aan het hek van het Park gekomen, waar een zeer eenvoudig rijtuig en een koetsier zonder livrei op hem wachtten; hij begon de steile helling op te klimmen, die van *St. Cloud* naar het dorp *Ville-d'Avray*, omtrent een half uur lang, zich uitstrekt, toen een boer, in eene blaauwe kiel gekleed, grijze knevels dragende, en zeer ontroerd schijnende, ijlings het rijtuig voorbij liep. De vreemdeling behoefde slechts eenen blik op den boer te werpen, om zich te overtuigen, dat deze aan eene zeer groote teleurstelling ter prooi was. Hij vroeg hem, op eenen zeer beleefden toon, of hij, zonder onbescheidenheid, naar de oorzaak zijner ontroering kon vernemen.

De landman, minder verwonderd over de vraag, dan ingenomen met het welwillend voorkomen des vreemdelings, bragt de hand aan zijne muts, en antwoordde terstond:

«Ach, mijnheer! ik treur niet zonder reden. Verbeeld u: dat mijne vrouw eergisteren van een' allerliefsten, schoonen jongen is bevallen, maar zoo zwak, en zoo teder, dat wij ieder oogenblik vreezen, dat hij de eeuwigheid zal ingaan. Het kind moest dezen morgen gedoopt worden, en ik was *Frans*, den bruidegom van mijne nicht, te *St. Cloud* gaan halen, om het ten doop te houden: maar ik heb zoo even vernomen, dat de arme jongen, die dit jaar in de loting is gevallen, order heeft bekomen, om terstond naar *Parijs* te marcheren, en wel zoo spoedig, dat hij den tijd niet gehad heeft om mij de hand te drukken, en een hartelijk vaarwel te zeggen.»

«Dit is inderdaad zeer verdrietig,» antwoordde de vreemdeling, «maar gij behoort toch daarom den moed niet op te geven: want, er zal wel gelegenheid zijn, om te *St. Cloud* een' anderen peet te vinden: en al uwe vrienden en kennissen zullen gewis geneigd zijn, u deze dienst te bewijzen....»

«Gij vergist u, mijnheer: het is geheel anders met de zaak gelegen.... Ik heb zeer weinig vrienden in het dorp, omdat ik een oud soldaat van *Napoleon* ben, en ik aan iedereen regt voor de vuist zeg, dat ik den Keizer betreur. Een oud soldaat moet aan de nagedachtenis van zijnen generaal, even als aan zijn vaandel, getrouw blijven.... dit is mijne zedeleer... en ik geloof, dat het eene goede is.... niet waar, mijnheer?»

«Gewis... welnu, wij zullen zien.... Wat zegt gij daarvan, zoo mijnheer, of ik, het kind ten doop hielden? Gij kent mij niet, wel is waar, maar ik ben een eerlijk man, vrij algemeen bekend, en een zeer goed Christen.... wat dunkt u?»

«Gij scheert zeker den gek met mij!» hernam de landman, eenen verbaasden, half-vertoornden blik op den persoon werpende, die hem zulk een zonderling voorstel gedaan had.

«Neen, waarlijk niet: het is in vollen ernst, dat ik om de eer verzoek, van *Frans* te mogen vervangen.»

De boer aarzelde nog, zag den vreemdeling strak aan, en daarop de hand naar hem uitstrekkende, zeide hij:

«Met zulk een edel gelaat, kan men het voornemen niet hebben om iemand te misleiden: ik neem uw aanbod aan.»

Weldra waren zij te *Ville-d'Avray* aangekomen: het huis van den landman *Pieter* genaamd, was een der eerste van het dorp. Alvorens binnen te treden, wendde zich de vreemdeling tot *Pieter*, en zeide met eenen glimlach;

«Is de petemoei bevallig?»

«Om te stelen, gij zult het zien!»

Zij traden binnen. *Roosje* zat naast het ledekant harer tante. Beide schenen *Pieter's* terugkomst met het levendigste ongeduld afgewacht te hebben. Hij naderde de beide vrouwen, en verhaalde haar in korte bewoordingen, wat er voorgevallen was. *Roosje* snikte hevig, toen zij het vertrek van haren bruidegom vernam, en bloosde diep bij het hooren van het voorstel des vreemdelings. Zij wischte hare oogen af met den tip van haar voorschoot, en neeg bevallig voor den grijsaard, die het van schoonheid en gezondheid bloeijende meisje een compliment maakte, dat haar zeer welkom was. De kraamvrouw van haren kant met erkentelijkheid de aanbieding des vreemdelings hebbende, begaf men zich gezamenlijk op weg naar de kleine kerk. Na het einde der godsdienstige plegtigheid, ging men in de sacristie, om de gebruikelijke formaliteiten te vervullen. Dit oogenblik werd door den ouden soldaat, door *Roosje* en alle de aanwezigen met ongeduld verwacht, daar allen van nieuwsgierigheid brandden, om den naam en het beroep des gevaders te vernemen: maar, hoe groot was niet de algemeene verbazing, toen de oude pastoor, na de namen van het kind en van zijne beide ouders in de registers der parochie te hebben ingeschreven, den vreemdeling zijnen naam gevraagd hebbende, van dezen, na eenige aarzeling, tot antwoord bekwaam:

«Zet..... *Monsieur.*»

«*Monsieur*, wie?»

«Enkel *Monsieur.*»

De pastoor zag hem ernstig aan, even als iemand, die zich eene ongepaste scherts had veroorloofd, terwijl de oude krijgsman zijne wenkbraauwen fronsde, en *Roosje* zeer verlegen voor zich zag.

«Ik zal u doen opmerken, dat deze plaats slecht gekozen is voor eene scherts.»

«Ik verzeker u, mijnheer de pastoor, dat ik in vollen ernst spreek.»

«Maar *Monsieur* is immers geen naam?»

«Welnu,» hernam de vreemdeling glimlagchende, «indien gij het verkiest, schrijf *Monsieur*, *broeder des Konings!*»

De aanwezigen gaven eenen gil van verbazing, en stonden allen op. De goede pastoor, geheel verlegen, liet de pen uit de hand vallen, terwijl *Pieter*, plotseling zijnen haat tegen het geslacht der *Bourbons* afzwerende, den prins te voet viel, onder den uitroep: «Vergeef mij, *monseigneur!*»

Monsieur rigtte hem met goedhartigheid op, en strekte de hand naar *Roosje* uit, haar eenige welwillende woorden toesprekende.

Het rijtuig van den prins wachtte op eenige schreden afstands van de kerk. Hij liet het verheugde en trotsche jonge meisje en den ouden krijgsman daarin stappen. Aan de woning dier brave lieden aangekomen, bood hij zelf de hand aan *Roosje*, om haar uit het rijtuig te helpen; en vervolgens den hertog, die hem vergezelde, gelast hebbende aan de kleine kerk blijken zijner mildheid te laten, vertrok hij naar *St. Cloud*, terwijl al de inwoners van het dorp, zamengevloeid om den prins te zien en door dit aandoenlijk tooneel bewogen, hem met den kreet *leve monsieur!* begroetten.

In den avond van denzelfden dag was de familie van den landman, nog geheel onder den indruk der gelukkige gebeurtenis, die haar wedervaren was, om het kraambed vereenigd. Men kon niet zwijgen van den lof van dien goedhartigen, edelen prins, welke voor die arme lieden zijnen voorzaat *Hendrik IV* had doen herleven. Plotseling wordt er aan de deur geklopt: *Roosje* doet open. Een jongeling, met stof bedekt, stuift binnen, werpt zijnen rotting en zijn pakje van zich af, en vliegt in de armen van *Pieter* en *Roosje*.

Nadat de eerste ontroering een weinig bedaard was, vroeg men hem de reden van zijne onverhoopte terugkomst.

«Ik kan het u waarlijk niet zeggen,» antwoordde de loteling. «Dezen morgen vertrok ik wanhopig naar *Parijs*. Aldaar aangekomen, bragt men mij in de kazerne, waar ik sedert een groot uur was, toen een heer, verscheidene ordeteekenen dragende, binnentrad en mijnen generaal eenige woorden influisterde: «Zeer wel, mijnheer de hertog,» antwoordde deze. Daarop naderde hij mij, klopte mij op den schouder, en zeide: «Gij kunt naar huis gaan. Te *Ville-d'Avray* moet gij dit doosje aan mejufvrouw *Roosje* ter hand stellen, en haar zeggen, dat het haar door den peet van dezen morgen wordt gezonden.» Ik begreep niets daarvan, en stond verbaasd, maar mij den tijd niet gunnende om op eene verklaring aan te dringen, zette ik het op een loopen, en liep altijd even hard voort, totdat ik hier was aangekomen.

Men haastte zich het geheimzinnige doosje te openen. Onder de suikers, die men gewoonlijk zendt bij dergelijke gelegenheden, vond men de acte van vrijstelling uit de dienst voor *Frans*, benevens een jaargeld van 1500 francs op den naam van den jonggeborene, betaalbaar aan zijne ouders tot aan zijne meerderjarigheid, en aan hen vervallende, zoo de titularis mogt komen te sterven.

Men verbeelde zich de erkentelijkheid, de vreugde van het eenvoudig gezin! De zwakke pen is onvermogend zoodanige aandoeningen te beschrijven; het hart alleen kan zich die naar waarheid voorstellen.

Watergetijen.

		Hoog Water.		Laag Water.
22 ZATURDAG.	's morgens	9 45	's avonds	3 45
23 ZONDAG.	»	10 30	»	4 30
24 MAANDAG.	»	11 15	»	5 15
25 DINGSDAG.	»	12 00	»	6 00

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.